

dens Ansvar, den har ikke sat det ind i Juli eller August, da vi vare samlede. Vi havde jo ikke Forslaget til den mindre Udbildelse, her er Tale om, det havde Regjeringen, og at det ikke er blevet sat ind igen paa Finantslovsforslaget, er ikke vort Ansvar, vi kunde jo ikke gjøre det, det maatte Regjeringen. Naar det dernæst siges, at det nu er ude af Finantslovsforslaget, og at Spørgsmaalet ikke er sat der ind, saa er det i og for sig ikke rigtigt, henset til de tidligere Forslag. Thi de Forslag, som Rigsdagen har behandlet, ere alle bortfaldne paa Grund af Uenighed mellem Thingene. Det Eneste, som i en vis Forstand er opretholdt, er det Forslag, som Regjeringen oprindeligt forelagde for Thinget ifjor Efteraar, idet den midlertidige Lov henvisste til dette Forslag, og der findes Frederikshavns Havn, saa at den altsaa findes paa det eneste Finantslovsforslag, der i dette Dieblik har en betinget og delvis Gyldighed, og Regjeringen har nu undladt at optage Forslaget paany fra, hvor det findes. Med Hensyn iøvrigt til de politiske Bemærkninger, da ere de tydelige nok, og det er for mig nu det Vigtigste, at de blive tydelig fremsatte. Det er tydelig fremsat fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), at han er aldeles uenig med mig; rigtignok har han sagt en Snes Gange i sit Foredrag, at vi vare enige, men det forholder sig ikke saa. Jeg haaber, at Enhver vil forstaa den Debat, der er ført; jeg har netop ønsket at fremkalde Klarhed deri, thi det er mit Ønske. Naar jeg imidlertid tillægger mig den Betragtning, at jeg vil spænde Konflikten, saa er det en ren Misforstaaelse. Jeg har taget hele denne Konflikt saa rolig som Nøgen her i Salen, jeg viger blot ikke for den, det er Sagen, og derfor siger jeg som saa: Finantsloven er jeg ikke med til at udstyffe, en Finantslov er jeg med til at give; men det bliver Regjeringens Ansvar og hverken det ærede Medlems for Kristianshavn (Paulsen) eller mit, om man ikke tager den. Deri tager han altsaa meget feil. Det var nu det Par Bemærkninger til det ærede Medlem; naar blot Forholdet er konstateret, saa er Sagen iøvrigt mig aldeles ligegyldig.

Naar derimod det ærede Medlem for Nalborg (E. Nyholm) udtalte, hvad han havde lovet sine Valgere — om det er Spire- eller Benstrevælgere, eller hvem det er, kommer ikke mig ved —, saa skal jeg fremsætte nogle Mobbemærkninger. Han kaldte det Obstruktionspolitik at ville bevilge til Frederikshavns Havn et Par Millioner paa Finantsloven. Jeg veed nu ikke, hvad det ærede Medlem forstaaer ved dette Ord Obstruktionspolitik, hvis dette skulde kaldes saaledes. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har en meget uheldig Forstaaelse af Ordet Obstruktionspolitik. Det ærede Medlem ytrede, at Sagen skulde forhandles, udsættes og udstydes, hvis man gif den af mig antydede Vej: at sætte Forslaget ind paa Finants-

loven. Hvorledes veed det ærede Medlem det? Har det ærede Medlem ment, at der heller ingen Finantslov skulde komme iaar, saa deler han ikke mine Forventninger om Stillingen. Jeg mener ikke, at Frederikshavns Havn forhandles ved min Fremgangsmaade, men jeg mener, at denne er værdigere, sikrere og mere konstitutionel. De 200,000 Kroner, som forlanges for 1882—83, kunne ligesaa sikkert blive anvendte paa denne Maade. Men det ærede Medlem gaar ud fra den samme Betragtning som det ærede Medlem for Christianshavn — om ikke just Formen var den samme, saa var dog Lønsøgningen den samme —, idet dette ærede Medlem som bekendt udtalte Gaabet om, at vi til Foraaret skulde staa uden Finantslov, og noget Andet, som jeg ikke skal nævne. Han deler ikke det Gaab, tværtimod, men han gaar ud fra, at det sker, og at Forslaget om Frederikshavn Havn forhandles ved at komme paa Finantsloven. Deri kan jeg imidlertid ikke følge det ærede Medlem. Men sæt nu, at det ærede Medlem fik Ret, alle de øvrige Samsundinteressers lige Stibbrud, men han kommer til Nalborg og hans Kollega til Frederikshavn med Havnen, saa spørger jeg, hvilken Herlighed var der i det for noget Mennekte her i Salen? Nu vil jeg bede det ærede Medlem betænke Et, nemlig det konstitutionelle Spørgsmaal. Kan det ærede Medlem grundlovsmæssig faae Frederikshavns Havn bevilget, medmindre den kommer til at staa paa Finantsloven? Kan en særlig Lov, der kun betegner sig som en Foranstaltningslov, opfyldes, uden at der i Kraft af Grundlovens § 49 gives en Bevilling paa Finantsloven dertil, jeg paastaar nei. Men her have vi en Vanskelighed, som jeg skal paapege overfor det ærede Medlem med det Samme, og det er, at det ærede Medlems Lønsøgning gaar ud paa, at alt det Andet gjerne maa gaa rabundus. Finantsloven maatte gjerne blive ligende, uden at blive særdig — var det ikke Forudsætningen, kunde det ærede Medlem nok gaa med mig — naar han blot reddede Frederikshavns Havn. Men hvorledes redde den? Ved en Bortfortolkning af Grundlovens § 49, nemlig derved, at man efter en særlig Lov udfører Arbejder for Landets Penge, uden at man i Kraft af en Finantslov eller en Tillægsbevillingslov har Hjemmel dertil, skjønndt der udtrykkelig staar i Grundloven, at ingen Udgift maa ske, uden at den hjemles paa Finantsloven. Og her er det Punkt, hvor jeg ikke havde troet at skulle finde det ærede Medlem som en Modstander og oven i Kjøbet kraftig støttet fra flere Sider her i Salen. Det er et Punkt, som jeg skal udvilde for det ærede Medlem. Vi have været Vidne til, at Regjeringen iaar har kunnet bruge i Kraft af særlige Love Summer, uden at disse Loves Pengeindhold var lovlig bevilget paa en Finantslov eller en Tillægsbevillingslov. Der er brugt Penge til adskillige Foranstaltninger, uden at de have været